

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 20.019 van 5 december 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: op het kantooradres van
X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 30 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juli 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VERBEKE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde Abchazische te zijn van gemengd Abchazisch-Georgische afkomst.

U bent in 1962 geboren in Otsjamtsjire en ging op uw zesde in het dorp Babushera wonen, waar u bleef wonen tot aan uw vertrek uit Abchazië in 1998.

Uw problemen begonnen in augustus 1992 bij het uitbreken van de oorlog tussen Abchazië en Georgië. Abchaziërs vroegen uw man, MUTSBA Murtaz (o.v. 5.823.949), om tegen de Georgiërs te gaan vechten en om informant te worden, hetgeen hij weigerde te doen.

Niet alleen waren jullie zelf van gemengd Abchazisch-Georgische afkomst, maar bovendien hadden jullie vrienden van Georgische afkomst.

Uw man werd sindsdien als verrader beschouwd.

Vanaf dat ogenblik werden jullie door Abchazische militairen vervolgd, ook nadat in 1993 een eind kwam aan de oorlog.

Uw man moest schuilen. Soms schuilden jullie samen.

In 1994 vond uw man lijken van Georgiërs, die hij begroef. De Abchaziërs waren hierachter gekomen. Uw man werd door hen zwaar toegetakeld en voor dood achtergelaten.

In mei 1995 vielen Abchaziërs bij u binnen. Ze vroegen naar uw man. U werd door hen mishandeld. Uw man werd gevangengezet en gemarteld. De burgemeester van uw dorp, Jimmy Tsulaia, zelf een Abchaziër, hielp uw man vrij te komen.

Toen Abchaziërs een andere keer bij u binnenvielen, begonnen ze te schieten, waarbij u geraakt werd in uw been.

Eind november 1996 verliet uw man Abchazië en vestigde zich in Sint-Petersburg.

U vertelde overal dat uw man gestorven was. Niettemin bleven Abchaziërs u opzoeken en naar uw man vragen. Ze bedreigden u en staken uw huis in brand.

U verbleef met uw schoonmoeder nog een jaar bij een kennis alvorens in november 1998 vanuit Abchazië via Sotsji en Moskou naar Sint-Petersburg te verhuizen, waar u uw man ging vervoegen.

U reisde naar Rusland met een in het Abchazisch opgesteld identiteitsbewijs, dat u later evenwel door de OMON werd afgenomen.

U begon in Sint-Petersburg meteen op de markt te werken.

U beschikte er nooit over een officiële registratie en moest om de drie maanden de wijkagent een som geld betalen om met rust te worden gelaten. U werd soms door de OMON meegenomen, maar na betaling van geld na enkele uren weer vrijgelaten.

Na het vertrek van uw man naar België trok u bij een vriendin in.

Aangezien het onmogelijk was om nog verder in Rusland te wonen zonder documenten verliet u Sint-Petersburg op 27 december 2007 en reisde u via Kiev in Oekraïne en Duitsland met een toeristische bus naar België, waar u op 31 december 2007 aankwam.

Op 7 januari 2008 vroeg u asiel aan in België.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich ter staving van uw asielaanvraag baseert op dezelfde problemen als uw man.

Zo zei u dat u om dezelfde redenen als uw man naar België was gekomen (CGVS, p. 2).

Uit de bevestigende beslissing van weigering van verblijf die ik ten aanzien van uw man nam op 22 december 2005, blijkt echter dat geen geloof kon worden gehecht aan zijn verklaringen. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande jullie problemen eveneens ondermijnd.

Bovendien moet worden opgemerkt dat een aantal ernstige tegenstrijdigheden werd vastgesteld tussen uw verklaringen en die van uw man, die de kern van uw asielrelaas raken. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnd.

Aangaande uw staatsburgerschap, verklaarde u aanvankelijk Georgisch staatsburger te zijn. Toen u hierop werd gevraagd sinds wanneer u Georgisch staatsburger bent, zei u dat u bij de onafhankelijkheid automatisch Georgische werd (CGVS, p. 2).

Even later zei u nochtans dat u niet de Georgische nationaliteit had, maar dat u van Abchazië was en dat het op de Dienst Vreemdelingenzaken verkeerd werd geregistreerd (CGVS, p. 3).

Toen u hierop werd gevraagd of u, zoals zovele Abchaziërs, het Russische staatsburgerschap had verkregen, zei u dat dat niet het geval was. U verklaarde nooit het Russische staatsburgerschap te hebben aangevraagd (CGVS, p. 5) en nooit een Russisch binnenlands paspoort te hebben gekregen (CGVS, p. 3, 6, 7 en 14).

Uw man verklaarde echter dat u wel een Russisch binnenlands paspoort verkreeg, dat u dit nog altijd had en voegde hier nota bene nog aan toe dat het voor u geen probleem was om er een te krijgen (CGVS, p. 12).

Toen u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, bleef u erbij dat u nooit een Russisch binnenlands paspoort heeft gehad (CGVS, p. 14).

Aangaande het staatsburgerschap van uw man, verklaarde u dat uw man burger van Abchazië is. U verklaarde voorts dat hij nooit het Russische staatsburgerschap verkreeg en nooit een Russisch binnenlands, noch internationaal paspoort verkreeg. U bent verder niet op de hoogte van het feit of uw man ooit het Russische staatsburgerschap heeft aangevraagd (CGVS, p. 4).

Toen u gevraagd werd of uw man toen hij nog in Abchazië woonde, ooit een aanvraag had ingediend tot het verkrijgen van een Russisch paspoort, zei u dat dat niet het geval was (CGVS, p. 7). U vervolgde dat uw man nooit een paspoort kreeg in Abchazië (CGVS, p. 14). Uw man verklaarde nochtans dat hij nog in Abchazië zowel een Russisch binnenlands als een Russisch internationaal paspoort verkreeg (CGVS, p. 11). Hij verklaarde verder dat hij sinds 1996 Russisch staatsburger is (CGVS, p. 11) en dat hij tot februari 2005 nog in het bezit was van zijn beide Russische paspoorten (CGVS, p. 21).

Toen u met jullie tegenstrijdige verklaringen hieromtrent werd geconfronteerd, zei u dat u het niet begreep, dat u hier nog nooit van gehoord had en dat uw man zijn paspoort misschien ergens had verborgen. U had alleszins nooit zijn Russisch binnenlands of internationale paspoort gezien (CGVS, p. 14 en 15).

Aangezien uit uw verklaringen blijkt dat het feit dat jullie in de Russische Federatie niet over verblijfsdocumenten beschikten en hierdoor niet met rust werden gelaten dé reden is waarom u in België asiel vraagt (CGVS, p. 12, 14 en 15), ondermijnen deze tegenstrijdigheden uw verklaringen compleet.

Dit is des te meer het geval, gezien u verklaarde alles openlijk met uw man te bespreken (CGVS, p. 14).

U verklaarde verder in 1988 voor de burgerlijke stand in Gulripchi te zijn gehuwd (CGVS, p. 4). Uw man verklaarde daarentegen dat jullie niet officieel huwden maar enkel voor de kerk trouwden (CGVS, p. 10).

Toen u hiermee werd geconfronteerd, zei u dat jullie voor de kerk huwden en stelde u zich de vraag of dat dan niet officieel was. U vervolgde dat er alleen een huwelijk in de kerk was, om even later te zeggen dat u het zich niet herinnert.

Toen u hierop nogmaals werd gevraagd of u nu al dan niet voor de ZAGS, de burgerlijke stand, was getrouwd en u erop werd gewezen dat u zo iets toch moest weten, zei u dan weer dat dat inderdaad het geval was (CGVS, p. 13).

Deze tegenstrijdigheid blijft dan ook bestaan.

U verklaarde voorts nooit een andere familienaam te hebben gedragen dan uw eigen meisjesnaam, ook niet na uw huwelijk (CGVS, p. 2 en 4). Uw man verklaarde nochtans dat u na uw huwelijk zijn familienaam overnam (CGVS, p. 9).

Toen u hiermee werd geconfronteerd, bleef u erbij dat u altijd uw meisjesnaam bleef gebruiken (CGVS, p. 13), waardoor deze tegenstrijdigheid eveneens gehandhaafd blijft.

Na een grondige analyse van uw verklaringen werden bovendien nog een aantal tegenstrijdigheden opgemerkt tussen uw verklaringen en die van uw man.

Zo verklaarde uw man tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal dat jullie in 1996 samen vanuit Abchazië naar de Russische Federatie verhuisden (CGVS, p. 7), terwijl u verklaarde dat u hem pas twee jaar later, namelijk in november 1998, in Sint-Petersburg vervoegde (CGVS, p. 3 en 4).

U verklaarde dat uw man, nadat hij een messteek in de hartstreek had gekregen, gedurende drie weken in het ziekenhuis werd opgenomen (CGVS, p. 10), terwijl uw man tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal zei dat hij toen twee à drie maanden in het ziekenhuis werd opgenomen (CGVS, p. 14).

U verklaarde tenslotte dat u geregeld werd gecontroleerd en meegenomen door de ordediensten toen u op de markt in Sint-Petersburg handel dreef (CGVS, p. 12 en 13). Uw man verklaarde nochtans dat u niet werd tegengehouden of gecheckt en verwees hierbij naar het feit dat u geen donker haar had (CGVS, p. 27).

Al deze tegenstrijdigheden aangaande essentiële onderdelen van uw asielrelaas tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder aan.

U legde ter staving van uw asielaanvraag geen enkel identiteitsdocument voor (CGVS, p. 8). Nu zei u weliswaar meer dan eens dat u er voor zou kunnen zorgen dat een geboortecertificaat u vanuit Abchazië zou worden toegestuurd. Afgezien van het feit dat het verbazing wekt dat u, die al zes maanden in België verblijft, dit document tijdens uw gehoor op 30 juni 2008 nog steeds niet kon voorleggen, doet hetgeen hierboven staat aangaande uw staatsburgerschap vermoeden dat u bewust identiteitsdocumenten achterhoudt om zo de Belgische asielinstanties te misleiden.

Volledigheidshalve zij nog opmerkt dat evenmin geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen aangaande uw reisroute van Rusland naar België. U verklaarde dat u met een toeristische bus vanuit Sint-Petersburg via Oekraïne en Duitsland naar België reisde met een document dat tijdens de reis werd bijgehouden door een dame van het reisbureau. U vervolgde dat u het paspoort dat deze vrouw voor u bijhield nooit gezien heeft en dat u niet weet op welke naam dit paspoort stond (CGVS, p. 8 en 9).

Het is echter niet aannemelijk dat u niet zou weten onder welke identiteit u vanuit Sint-Petersburg naar België zou zijn gereisd, gezien het risico om aan een persoonlijke identiteitscontrole te worden onderworpen bij de verschillende Schengen en niet-Schengengrenzen die u tijdens uw reis gepasseerd bent.

U legde ter staving van uw asielaanvraag verder twee röntgenfoto's voor waarop volgens uw verklaringen te zien is dat u tijdens een inval in 1995 in uw been geraakt werd door kogels. De door u aangehaalde feiten deden zich voor in 1995 oftewel meer dan twaalf jaar voor uw asielaanvraag in België.

Uit uw verklaringen blijkt dat deze gebeurtenissen voor u, die sinds 1998 in Rusland zou hebben verbleven, niet de rechtstreekse aanleiding vormden om in België asiel te vragen.

U verklaarde immers in België asiel te vragen omdat u in Rusland niet meer kon leven omdat u er geen enkel papier kreeg (CGVS, p. 12).

U legde voorts medische attesten voor opgemaakt door dokter Christophe George waarin staat dat u aan chronische hepatitis C lijdt. U zei dat u niet weet hoe u deze ziekte opliep en vervolgde dat u deze wellicht van uw man kreeg, die zelf ook aan deze ziekte lijdt.

Er dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat dit medisch probleem geen verband houdt met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Uit hetgeen hieraan voorafgaat blijkt dat u bedrieglijke verklaringen aflegde.

Er kan ten aanzien van u dan ook geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals vervat in de bepalingen over subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u voorgelegde medische attesten en röntgenfoto's, die hierboven reeds werden besproken, kunnen deze vaststelling niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.1. Verzoekster stelt in haar verzoekschrift van 30 juli 2008 dat het gegeven dat zij zich op dezelfde redenen baseert als haar echtgenoot en aan de verklaringen van deze laatste geen geloof kon worden gehecht, onvoldoende is om haar verklaringen in twijfel te trekken.

Zij herhaalt dat zij nooit het Russische staatsburgerschap bezat en dat zij dit ook nooit heeft aangevraagd; zij verklaart dat zij nooit een Russisch paspoort had.

Verzoekster blijft bij haar bewering dat haar echtgenoot nooit het Russische staatsburgerschap had of een paspoort heeft verkregen.

Zij verklaart nog dat zij in de Russische Federatie problemen heeft wegens het gebrek aan verblijfsdocumenten en voegt er nog aan toe dat de eventuele documenten van haar echtgenoot niets veranderen aan deze vaststelling.

Verder benadrukt verzoekster dat ondanks de tegenstrijdige verklaringen van haar en haar echtgenoot, duidelijk blijkt dat zij in Abchazië vervolgd wordt en dat zij ook in de Russische Federatie niet kan blijven bij gebrek aan verblijfsdocumenten.

Documenten naar België laten overkomen is volgens verzoekster niet mogelijk aangezien zij al jaren niet meer in Abchazië woont.

Betreffende de reis herhaalt verzoekster naar België te zijn gekomen in een toeristenbus. Reisdocumenten heeft zij, zo verklaart zij, nooit gezien daar ze werden bijgehouden door de reisleidster.

2.2. De Raad stelt na inzage van het administratief dossier vast dat alle vaststellingen vervat in de bestreden beslissing, blijken uit het dossier en juist werden geïnterpreteerd door de Commissaris-generaal.

De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen mag, om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn beslissing, alle objectieve gegevens nagaan die hij nodig heeft om zijn beslissing te kunnen nemen. Hij mag rekening houden met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd tijdens een andere asielaanvraag.

Geen enkele wetsbepaling of beginsel verbiedt immers dat in het kader van een asielaanvraag, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van een andere asielaanvraag bekend waren.

Aldus mag de Commissaris-generaal zijn oordeel baseren op de daarin vervatte informatie en mag hij verklaringen vergelijken die werden afgelegd in het kader van eerdere procedures, en door middel van eventuele tegenstrijdigheden het bedrieglijke karakter van de asielaanvraag vaststellen.

Verzoekster weerlegt de vaststellingen op geen enkele wijze.

De motieven weerhouden in de bestreden beslissing zijn pertinent en voldoende draagkrachtig. Bijgevolg staat het vast dat het asielrelaas bedrieglijk is, nu tegenstrijdige verklaringen werden afgelegd betreffende wezenlijke elementen van het relaas. De Raad maakt de motivering van de bestreden beslissing tot de zijne.

Gelet op bovenstaande vaststellingen is het asielrelaas van verzoekster niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

3.1. Verzoekster vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeksters relaas ongeloofwaardig is.

Verzoekster kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij, wanneer zij naar haar land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoekster voert geen andere concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van voormelde wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 5 december 2008 door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. MAESSCHALCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE